

Posudek na bakalářskou práci Davida Láníka *Pedagogický model TEAN CHALLENGE*

David Láník si vybral téma své bakalářské práce na základě osobní zkušenosti klienta a nyní vedoucího pracovníka zmíněného projektu. To je samozřejmě výhoda, ale zároveň to představuje jisté riziko, kterého je si autor, jak uvádí v závěru, vědom.

V práci si stanovil dva cíle – představit samotný model, jeho filozofii a východiska a pokusit se o zhodnocení efektivity tohoto projektu.

Pedagogický model je představován v první části práce na zhruba 20 stranách. Obsahuje obecná filozofická a pedagogická východiska, ve kterých hraje jednoznačně nejdůležitější úlohu vztah k Bohu, k Ježíši Kristu. Celý text proto obsahuje řadu vhodně volených biblických citátů. Kromě této „filozofie“ se ale o vlastním projektu dovídáme málo. Nevíme kolik středisek v ČR a jinde v zahraničí působí, kolik má projekt klientů a jak jsou vybíráni (je zřejmé, že je vhodný pouze pro určitý typ klientů), kdo jsou pracovníci a jaké musí mít pro tuto práci předpoklady atd. O projektu se dozvídáme, že trvá 12 – 18 měsíců a má formu terapeutické náboženské komunity, kde hlavní činnost tvoří studium Bible a dalších textů týkajících se životních hodnot, práce (blíže nespecifikovaná), volnočasové aktivity, modlitby a pastorační rozhovory. Prostředí, ve kterém projekt probíhá je charakterizováno přátelskou ale náročnou atmosférou a dodržováním stanoveného režimu. Na základě těchto informací nás jistě napadne, jak toto náročné prostředí bude působit na běžného představitele drogové subkultury. (Autor by měl spíše mluvit o problémových uživatelích drog, než o závislých. Vzhledem k tomu, že projekt neobsahuje medicínskou složku, pro většinu skutečně závislých nemůže fungovat.)

Ve druhé části práce autor hledá způsob, jak zhodnotit efektivity projektu. Po několika pokusech se nakonec rozhodl pro strukturované rozhovory se dvěma bývalými klienty a nyní spolupracovníky projektu. Oběma rozhovorům a jejich podrobné interpretaci se věnuje na 20 stranách. Dozvídáme se o procesu změny jejich hodnotové orientace, kterou absolvování projektu přineslo. Jsou tak rozhodně zajímavou ilustrací projektu. Nemohou však sloužit ke zhodnocení jeho efektivity. Jak autor sám uvádí, nejde o typické ale spíše výjimečné klienty, navíc dnes pracovníky projektu, a tazatel (autor) je jejich nadřízený. Vhodnější formou zkoumání efektivity by bylo zjistit počet úspěšných klientů z celkového počtu, počet těch, kteří projekt z různých důvodů nedokončili a hlavně sledování dalších osudů těch, kteří projekt dokončili. Nabízí se také otázka, jak pozitivní změny navozené v mimořádném prostředí jsou trvalé a jak klienti obstojí v dalších náročných životních situacích.

Celá práce tak spíše vyvolává řadu otázek, než aby dávala odpovědi. Ale i to je třeba považovat za přínos. Je nesporné, že hodnotová orientace je důležitou složkou sociální prevence. Problémem ovšem zůstává, jak ji v současném spíše sekulárním prostředí zprostředkovat. V každém případě je nutno ocenit zaujetí a osobní angažovanost autora v hledání těchto cest.

Po formální stránce práce splňuje požadavky, až na seznam použité literatury, který není seřazen abecedně.

K uvedeným připomínkám se autor jistě vyjádří v rámci obhajoby.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení **C– dobře**

V Praze dne 24.6.2008

ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc.
vedoucí práce